1 Ποια η έννοια της εκτέλεσης στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις;

Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης: γενικά

Η δικαστική διαδικασία περατώνεται με την έκδοση απόφασης από το δικαστήριο. Με την εν λόγω απόφαση ο ένας αντίδικος (ο οφειλέτης) διατάσσεται να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τον έτερο αντίδικο (τον δανειστή). Εάν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί εκουσίως, τότε ο δανειστής μπορεί να αξιώσει την ικανοποίησή του με τη λήψη μέτρων δυνάμει του δικαίου αναγκαστικής εκτέλεσης. Το εν λόγω δίκαιο διέπει την εκτέλεση απόφασης που έχει διαταχθεί από δικαστήριο. Προς τον σκοπό αυτό, θεσπίζονται κανονιστικές ρυθμίσεις σχετικά με μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης και τον τρόπο εφαρμογής τους. Οι δικαστικοί επιμελητές (*gerechtsdeurwaarders*), οι οποίοι αναφέρονται απλώς ως επιμελητές (*deurwaarders*), έχουν την εξουσία να προβαίνουν στην εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και καλούνται να προβούν σε εκτέλεση κατόπιν αιτήματος δανειστή που επιθυμεί να ικανοποιήσει την απαίτησή του.
Εάν επιθυμείτε να λάβετε μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει του δικαίου εκτέλεσης πρέπει να πληροίτε δύο όρους: να έχετε στην κατοχή σας εκτελεστό τίτλο (*executoriale titel*), όπως εκτελεστή δικαστική απόφαση, και, επίσης, να επιδώσετε προηγουμένως τον εν λόγω εκτελεστό τίτλο στον καθού η εκτέλεση.
Οι κύριοι παράγοντες της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης είναι ο δανειστής (ο επισπεύδων την εκτέλεση), ο οφειλέτης (το μέρος κατά του οποίου στρέφεται το μέτρο αναγκαστικής εκτέλεσης) και ο δικαστικός επιμελητής (ο δημόσιος λειτουργός που είναι αρμόδιος για την πραγματοποίηση της εκτέλεσης, κατόπιν αιτήματος του δανειστή).

Μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης

Το κυριότερο μέτρο αναγκαστικής εκτέλεσης είναι η αναγκαστική κατάσχεση (*executoriaal beslag*). Το εν λόγω μέτρο εξετάζεται λεπτομερώς στο σημείο 2.1.
Τα λοιπά μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης είναι τα εξής:
κλιμακούμενη χρηματική ποινή (*dwangsom*)
προσωπική κράτηση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με δικαστική απόφαση (*lijfsdwang/gijzeling*).
Η κλιμακούμενη χρηματική ποινή είναι χρηματικό ποσό που ορίζεται σε δικαστική απόφαση και βαρύνει τον καταδικασθέντα σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του με την κύρια υποχρέωση προς εκπλήρωση. Το μέτρο χρησιμοποιείται κυρίως στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων ως μέσο άσκησης πίεσης. Η κλιμακούμενη χρηματική ποινή συνδέεται αποκλειστικά με κύρια υποχρέωση που δεν συνεπάγεται την καταβολή χρηματικού ποσού.
Η προσωπική κράτηση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με δικαστική απόφαση είναι μέτρο που χρησιμοποιείται για τον εξαναγκασμό ενός διαδίκου να συμμορφωθεί με συγκεκριμένη υποχρέωση. Το εν λόγω μέτρο δεν επιβάλλεται συχνά από τα δικαστήρια και, σε περίπτωση επιβολής του, σπανίως εκτελείται στην πράξη. Η λήψη αυτού του μέτρου είναι δυνατή μόνο εάν διαταχθεί από το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει την εν λόγω προσωπική κράτηση για την εκτέλεση δικαστικών και άλλων αποφάσεων κατόπιν αιτήματος του δανειστή, υπό τον όρο ότι οι αποφάσεις αφορούν διάταξη η οποία δεν διατάσσει την καταβολή χρηματικού ποσού. Η προσωπική κράτηση μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί, π.χ., στην περίπτωση δικαστικών αποφάσεων και συμβολαιογραφικών εγγράφων με βάση τα οποία οφείλεται καταβολή διατροφής σύμφωνα με το Βιβλίο 1 του ολλανδικού αστικού κώδικα (*Burgerlijk Wetboek*), όπως η διατροφή ανήλικου τέκνου [(άρθρο 585 του κώδικα πολιτικής δικονομίας) (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)].

2 Ποια αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες για την εκτέλεση;

3 Ποιες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί ένας εκτελεστός τίτλος ή μια απόφαση;

3.1 Η διαδικασία

Η διαδικασία περιγράφεται κατωτέρω.

Εκτελεστός τίτλος

Οι αποφάσεις που εκδίδονται από ολλανδικά δικαστήρια (αποφάσεις και διατάξεις), τα δημόσια έγγραφα (συμβολαιογραφικές πράξεις) και ορισμένα άλλα έγγραφα θεωρούνται εκτελεστοί τίτλοι. Τα λοιπά έγγραφα που ο νόμος ορίζει ως εκτελεστά είναι τα εξής:
διαταγές εκτέλεσης που εκδίδει η εισαγγελική αρχή (*Openbaar Ministerie*)
διαταγές εκτέλεσης που εκδίδουν οι φορολογικές αρχές
διαιτητικές αποφάσεις οι οποίες χορηγούν άδεια εκτέλεσης
επίσημα πρακτικά φιλικού διακανονισμού.
Ο γραμματέας του δικαστηρίου παρέχει αντίγραφο της απόφασης στους διαδίκους που εμφανίστηκαν ενώπιον του δικαστή. Σε περίπτωση οριστικής απόφασης που περιέχει δικαστική διαταγή, ο διάδικος που δικαιούται να επισπεύσει την εκτέλεση της απόφασης λαμβάνει αντίγραφο της απόφασης που έχει περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο (απόγραφο). Στους διαδίκους παρέχεται δωρεάν αντίγραφο (απόγραφο) της απόφασης προοριζόμενο για τον δικαστικό επιμελητή (*grosse*). Πρόκειται για γνήσιο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης. Είναι δικαστική απόφαση περιβεβλημένη με τον εκτελεστήριο τύπο. Η εκτέλεση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μετά την έκδοση απογράφου. Μπορεί επίσης να εκδοθεί απόγραφο προοριζόμενο για τον δικαστικό επιμελητή ή πρώτο γνήσιο απόγραφο από συμβολαιογραφική πράξη. Με την επίδοση του εν λόγω εγγράφου, εξουσιοδοτείτε τον δικαστικό επιμελητή να προβεί σε πράξεις εκτέλεσης.
Πριν από την εκτέλεση, ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να επιδώσει το έγγραφο (απόγραφο προοριζόμενο για τον δικαστικό επιμελητή / πρώτο γνήσιο απόγραφο) στον αντίδικο σε βάρος του οποίου επισπεύδεται η εκτέλεση. Σκοπός της επίδοσης είναι να περιέλθει η δικαστική απόφαση στη γνώση του αντιδίκου και να τον ενημερώσει ότι ο δανειστής απαιτεί τη συμμόρφωσή του προς αυτήν.
Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την επίδοση εκτελεστών τίτλων προερχόμενων από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, βλ. τον ενωσιακό κανονισμό περί επιδόσεως: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Δικαστικοί επιμελητές

Ο ρόλος τους στη διαδικασία εκτέλεσης
Ο δικαστικός επιμελητής είναι ο κύριος παράγοντας της διαδικασίας εκτέλεσης και δρα πάντοτε με βάση τις οδηγίες που του παρέχει ο διάδικος που επισπεύδει την εκτέλεση. Οι εν λόγω οδηγίες παρέχονται με την επίδοση του απογράφου (γνήσιου αντιγράφου της δικαστικής απόφασης) στον δικαστικό επιμελητή. Γενικά, ο δικαστικός επιμελητής δεν χρειάζεται ειδική άδεια για τις ενέργειές του.
Οι πράξεις τις οποίες μπορεί να εκτελέσει ο δικαστικός επιμελητής στο πλαίσιο της εκτέλεσης περιλαμβάνουν:

επίδοση του εκτελεστού τίτλου στον καθού η εκτέλεση
απαίτηση συμμόρφωσης με την προς εκπλήρωση υποχρέωση, π.χ. απαίτηση καταβολής χρηματικού ποσού
είσπραξη της πληρωμής, αν ο οφειλέτης εκπληρώσει την υποχρέωσή του να καταβάλει πληρωμή
κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων
αίτηση παροχής αστυνομικής συνδρομής, αν χρειαστεί (π.χ. κατά τη κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων).

Αμοιβή του δικαστικού επιμελητή

Οι επίσημες πράξεις που εκτελούνται από τους δικαστικούς επιμελητές υπόκεινται σε προκαθορισμένες αμοιβές, οι οποίες βαρύνουν τον οφειλέτη. Δεν υπάρχει προκαθορισμένη τιμή για τον δανειστή, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι η αμοιβή είναι διαπραγματεύσιμη με τον δικαστικό επιμελητή. Η αμοιβή που χρεώνει ο δικαστικός επιμελητής στον οφειλέτη ορίζεται στο διάταγμα της 4ης Ιουλίου 2001, στο οποίο θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τις επίσημες πράξεις και αμοιβές των δικαστικών επιμελητών, επίσης γνωστό ως διάταγμα περί αμοιβών των δικαστικών επιμελητών (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις αμοιβές για επίσημες πράξεις με ισχύ από το 2019 (*Tarieven ambtshandelingen m.i.v. 2019*) υπάρχουν στον ιστότοπο της Βασιλικής Επαγγελματικής Οργάνωσης Δικαστικών Υπαλλήλων (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*).

3.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Οι δύο γενικοί όροι που πρέπει να πληρούνται για την κίνηση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης είναι οι εξής:
κατοχή εκτελεστού τίτλου
επίδοση του εκτελεστού τίτλου, πριν από την εκτέλεση, στον καθού η εκτέλεση.

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, η αναγκαστική κατάσχεση είναι το συχνότερα χρησιμοποιούμενο μέτρο αναγκαστικής εκτέλεσης.
Μπορούν επίσης να ληφθούν μέτρα ενόσω εκκρεμεί η έκδοση του εκτελεστού τίτλου. Η λήψη των εν λόγω μέτρων μπορεί να ζητηθεί πριν από την έκδοση της απόφασης, καθώς και κατά τη διάρκεια ή πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Χαρακτηρίζονται ως συντηρητικά μέτρα (*conservatoire maatregelen*) και λειτουργούν ως προσωρινά μέτρα προστασίας. Τα συντηρητικά μέτρα περιλαμβάνουν τη συντηρητική κατάσχεση (*conservatoir beslag*), τη σφράγιση περιουσιακών στοιχείων (*verzegeling*) και την απογραφή περιουσιακών στοιχείων (*boedelbeschrijving*). Το παρόν πληροφοριακό δελτίο περιέχει πληροφορίες σχετικά με την αναγκαστική κατάσχεση.

4 Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης

Το αντικείμενο και η φύση των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ποικίλλουν. Μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ των μέτρων με τα οποία σκοπείται η καταβολή χρηματικού ποσού, η απόδοση περιουσιακού στοιχείου ή η υποχρέωση να προβεί ο καθού σε συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη. Το πιο σύνηθες μέτρο είναι η κατάσχεση για την ανάκτηση χρηματικού ποσού (*verhaalsbeslag*).
Εάν η υποχρέωση του οφειλέτη δεν συνεπάγεται την εκτέλεση ενέργειας, ενδέχεται να απαιτηθεί η εκτέλεση «υλικής πράξης» (*feitelijke handeling*, πράξη που επιφέρει έννομες συνέπειες ανεξαρτήτως του σκοπού της) ή «νομικής πράξης» (*rechtshandeling*, πράξη σκοπός της οποίας είναι η παραγωγή έννομων συνεπειών). Εάν η υλική πράξη δεν απαιτεί την εκτέλεσή της από συγκεκριμένο άτομο, τότε ο ίδιος ο δανειστής μπορεί να ζητήσει έγκριση από το δικαστήριο να προβεί στην επέλευση της κατάστασης που θα είχε επέλθει από την πραγματοποίηση της εν λόγω πράξης. Εάν η υποχρέωση του οφειλέτη συνεπάγεται τη διενέργεια νομικής πράξης, όπως η αποδοχή προσφοράς, τότε η εκτέλεση της εν λόγω πράξης μπορεί να αντικατασταθεί από δικαστική απόφαση. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει τον οφειλέτη να απόσχει από οποιαδήποτε ενέργεια.

4.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτέλεσης;

Αναγκαστική κατάσχεση μπορεί να επιβληθεί επί των εξής στοιχείων:
σε κινητή περιουσία που δεν υπόκειται σε εγγραφή. Περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε εγγραφή είναι τα ακόλουθα: ακίνητη περιουσία, πλοία και αεροσκάφη
σε δικαιώματα κομιστή ή διαταγές πληρωμής, δικαιώματα επί ονομαστικών μετοχών και δικαιώματα επί λοιπών ονομαστικών τίτλων
σε περιουσιακά στοιχεία τρίτου, η οποία είναι γνωστή ως κατάσχεση εις χείρας τρίτου (*executoriaal derdenbeslag*)
σε ακίνητη περιουσία
σε πλοία
σε αεροσκάφη.

Κατά γενικό κανόνα, ο δανειστής είναι ελεύθερος να επιλέξει τα περιουσιακά στοιχεία των οποίων την κατάσχεση επιθυμεί.
Καταρχήν, μπορεί να επισπευσθεί κατάσχεση επί του συνόλου της περιουσίας του οφειλέτη. Εντούτοις, ορισμένα περιουσιακά στοιχεία δεν υπόκεινται σε κατάσχεση, όπως τα είδη βασικής ανάγκης, στα οποία συμπεριλαμβάνεται ο ρουχισμός, η τροφή, εργαλεία, ειδικά βιβλία και αντικείμενα που συνδέονται με την εκπαίδευση, την τέχνη και την επιστήμη. Επίσης εξαιρείται της κατάσχεσης ένα τμήμα του μισθού, της διατροφής ή τυχόν καταβαλλόμενης παροχής. Στις εν λόγω περιπτώσεις εφαρμόζεται διαβάθμιση επιπέδων προστατευόμενου εισοδήματος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο οφειλέτης διαθέτει επαρκή έσοδα για να καλύψει τις βασικές ανάγκες του.
Ομοίως, η κατάσχεση δεν μπορεί να επιβληθεί επί περιουσιακών στοιχείων που εξυπηρετούν σκοπούς κοινής ωφέλειας. Ο δανειστής μπορεί να επισπεύσει κατάσχεση επί πολλαπλών περιουσιακών στοιχείων ταυτόχρονα.

4.2 Ποια τα αποτελέσματα των μέτρων εκτέλεσης;

Έννομες συνέπειες που επιφέρει η κατάσχεση κινητής περιουσίας που δεν υπόκειται σε εγγραφή

Μία από τις συνέπειες της κατάσχεσης είναι ότι οποιαδήποτε πράξη στην οποία προβαίνει ο οφειλέτης μετά την κατάσχεση δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα του δανειστή. Εάν, για παράδειγμα, ο οφειλέτης μεταβιβάσει την περιουσία με πώληση, ο αγοραστής δεν μπορεί καταρχήν να προβάλει έναντι του δανειστή τον ισχυρισμό ότι είναι πλέον ο ιδιοκτήτης. Επιπλέον συνέπεια είναι ότι τυχόν πρόσοδοι που προκύπτουν από το περιουσιακό στοιχείο καλύπτονται ομοίως από την κατάσχεση.

Έννομες συνέπειες που επιφέρει η κατάσχεση μετοχών, τίτλων και λοιπών περιουσιακών στοιχείων

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένες έννομες συνέπειες. Ο καθού διατηρεί το δικαίωμα ψήφου που συνδέεται με τις μετοχές κατά τη διάρκεια της κατάσχεσης.

Έννομες συνέπειες της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου

Σε περίπτωση κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, ο δανειστής (το μέρος που επισπεύδει την κατάσχεση) επισπεύδει κατάσχεση σε βάρος τρίτου (όχι του οφειλέτη), διότι ο εν λόγω τρίτος είναι οφειλέτης του οφειλέτη ή κατέχει περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στον οφειλέτη.
Ο δανειστής που επισπεύδει την κατάσχεση προστατεύεται έναντι δικαιοπραξιών στις οποίες προβαίνει ο τρίτος. Τυχόν νομικές πράξεις που πραγματοποιούνται μετά την κατάσχεση δεν μπορούν να προβληθούν έναντι του δανειστή. Οι δύο συνηθέστερες μορφές κατάσχεσης εις χείρας τρίτου είναι η κατάσχεση τραπεζικού λογαριασμού ή η κατάσχεση μισθού ή παροχής που λαμβάνει ο εργαζόμενος.

Έννομες συνέπειες που προκύπτουν από την κατάσχεση ακίνητης περιουσίας

Η κατάσχεση ακίνητης περιουσίας εγγράφεται στα δημόσια μητρώα που τηρούνται στο Κτηματολόγιο (*Kadaster*). Τα πλοία και τα αεροσκάφη λογίζονται ως ακίνητη περιουσία μετά την εγγραφή τους. Η κατάσχεση παράγει έννομα αποτελέσματα από τη στιγμή της εγγραφής της. Τυχόν πρόσοδοι που λαμβάνονται από την ακίνητη περιουσία μετά την κατάσχεση καλύπτονται από την κατάσχεση. Ο δανειστής προστατεύεται έναντι νομικών πράξεων στις οποίες προβαίνει

ο οφειλέτης μετά την κατάσχεση. Η διάθεση (πώληση) της ακίνητης περιουσίας δεν μπορεί να προβληθεί έναντι του προσώπου που επισπεύδει την κατάσχεση.

4.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Κατά γενικό κανόνα, το δικαίωμα για την εκτέλεση δικαστικής απόφασης παραγράφεται μετά από 20 έτη που υπολογίζονται από την επομένη της έκδοσης της απόφασης. Εάν η εκτέλεση δικαστικής απόφασης υπόκειται σε συγκεκριμένους όρους, η δε εκπλήρωση των εν λόγω όρων δεν εξαρτάται από τη βούληση του ατόμου που πέτυχε την έκδοση της απόφασης υπέρ του, το δικαίωμα εκτέλεσης της απόφασης παραγράφεται μετά από 20 έτη από την ημέρα που πληρώθηκαν οι όροι αυτοί.

Εντούτοις, η προθεσμία παραγραφής είναι πενταετής για οποιαδήποτε χρηματικό ποσό του οποίου η προθεσμία καταβολής, όπως ορίζει η απόφαση, είναι το πολύ ένα έτος. Όσον αφορά τους τόκους, τα πρόστιμα, την κλιμακούμενη χρηματική ποινή και τυχόν άλλες δικαστικές διαταγές, τότε η παραγραφή επέρχεται το πολύ μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος εκτέλεσης της κύριας απόφασης, εκτός εάν επέλθει διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής.

5 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης που διατάσσει ένα τέτοιο μέτρο;

Διαφορές που αφορούν την εκτέλεση

Το άρθρο 438 του ολλανδικού κώδικα πολιτικής δικονομίας περιέχει γενικές ρυθμίσεις σχετικά με τις διαφορές που αφορούν την εκτέλεση (*executiegeschillen*). Στις εν λόγω διαφορές, ο οφειλέτης μπορεί να προσπαθήσει να εμποδίσει την εκτέλεση. Η διαφορά μπορεί, για παράδειγμα, να αφορά τη σημασία και το περιεχόμενο του εκτελεστού τίτλου, τον αντίκτυπο τυχόν πραγματικών περιστατικών που προέκυψαν μετά την έκδοση της απόφασης (του εκτελεστού τίτλου), το κύρος των πράξεων κατάσχεσης ή την κυριότητα των κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων. Διαφορά σχετικά με την εκτέλεση αφορά αποκλειστικά το ζήτημα της εκτέλεσης. Δεν επανεξετάζεται επί της ουσίας η κύρια αγωγή επί της οποίας έχει ήδη εκδοθεί ή απόφαση.

Σε διαφορά που αφορά την εκτέλεση, ο οφειλέτης μπορεί να ισχυριστεί π.χ. ότι ο δανειστής έχει προβεί σε κατάχρηση του δικαιώματός του ή ότι η κατάσχεση είναι δυσανάλογη προς το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης. Ο οφειλέτης (ο καθού) δεν μπορεί να προβάλει καμία περαιτέρω ένσταση επί της ουσίας ως προς τη δικαστική απόφαση στο στάδιο αυτό. Αν επιθυμεί να το κάνει, πρέπει να ασκήσει ανακοπή (*verzet*), έφεση (*hoger beroep*) ή αίτηση αναίρεσης (*cassatie*), τα οποία συνιστούν ένδικα μέσα.

Κατά τόπον αρμοδιότητα

Η κατά τόπον αρμοδιότητα αφορά τη γεωγραφική θέση του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεσή σας. Κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο που έχει αρμοδιότητα δυνάμει των γενικών ρυθμίσεων περί δωσιδικίας.

Πρόκειται είτε για το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου επισπεύδεται ή θα επισπευστεί η κατάσχεση, είτε για το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου κείται το σχετικό περιουσιακό στοιχείο, είτε για το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου θα λάβουν χώρα οι πράξεις εκτέλεσης. Πρέπει να βρεθεί το αρμόδιο ολλανδικό δικαστήριο για όλες τις πράξεις εκτέλεσης που λαμβάνουν χώρα στις Κάτω Χώρες.

Αρμόδιο δικαστήριο

Το ζήτημα εδώ αφορά το επίπεδο του δικαστηρίου που θα εκδικάσει την υπόθεσή σας. Το πρωτοδικείο (*arrondissementsrechtbank*) είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση, ανεξαρτήτως του δικαστηρίου που κήρυξε την εκτελεστότητα της απόφασης. Το πρωτοδικείο είναι αρμόδιο ακόμη και αν το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την απόφαση είναι το εφετείο (*gerechtshof*) ή το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών (*Hoge Raad der Nederlanden*).

Οι διαφορές που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση εκδικάζονται συνήθως με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (*kort geding*). Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης για ορισμένο χρονικό διάστημα ή την άρση της κατάσχεσης.

6 Υπάρχουν περιορισμοί στην εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη ή τις προθεσμίες;

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου Η Ευρώπη σου.
Θα μας βοηθούσαν πολύ τα σχόλιά σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/11/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.